

Poselství papeže Jana Pavla II. k XIX. Světovému dni mládeže na Květnou neděli 4. dubna 2004

Ve Vatikánu 22. února 2004

„CHCEME VIDĚT KRISTA.“ (srov. JAN 12, 21)

Milovaní mladí!

1. Rok 2004 je poslední etapou před velkým setkáním v Kolíně nad Rýnem, kde se v roce 2005 bude slavit XX. světový den mládeže. Vybízím vás tedy, abyste zesílili svou duchovní přípravu tím, že prohloubíte téma, jež jsem zvolil pro XIX. světový den mládeže: „Chceme vidět Krista.“ (srov. Jan 12,21)

S touto prosbou se jednoho dne někteří „Řekové“ obrátili na apoštoly. Chtěli vědět, kdo je Ježíš. Nejednalo se o prosté setkání, aby viděli, jak vypadá člověk Ježíš. Pobízení velkou zvědavostí a tušením, že najdou odpověď na své základní otázky, chtěli vědět, kdo opravdu je a odkud přichází.

Drazí mladí, vybízím vás, abyste napodobili tyto „Řeky“, kteří se obrátili na Filipa pohnuti touhou „vidět Ježíše“. Vaše hledání ať není motivováno intelektuální zvědavostí, která má sice svou hodnotu, ale ať je podněcováno především vnitřní potřebou najít odpověď na otázku, jaký smysl má váš život. Tak jako bohatý mládenec v evan-geliu, i vy hledejte Ježíše, abyste se ho zeptali: „Co musím dělat, abych dostal věčný život?“ (Mk 10,17) Evangelista Marek upřesňuje, že Ježíš na něj pohleděl s láskou. Vzpomeňte také na jinou příhodu, v níž Ježíš říká Natanaelovi: „Viděl jsem tě dříve, než tě Filip zavolal, když jsi byl pod fíkovníkem.“ A tak mu tento Izraelita, v němž nebylo lsti (srov. Jan 1,47), podal krásné vyznání víry: „Mistře, ty jsi Boží syn.“ (Jan 1,49) Kdo se přiblíží k Ježíši se srdcem oproštěným od předsudků, může docela snadno dojít k víře, protože sám Ježíš ho viděl a miloval jako první. Nejvznešenější na lidské důstojnosti je právě povolání komunikovat s Bohem v této hluboké výměně pohledů, která proměňuje život. Abychom viděli Ježíše, je zapotřebí nechat ho dívat se na nás.

Touha vidět Boha přebývá v srdci každého muže a každé ženy. Drazí mladí, dovolte Ježíši, aby se vám díval do očí, aby ve vás rostla touha vidět Světlo a zakoušet jas Pravdy. Ať jsme si toho vědomi nebo ne, Bůh nás stvořil, protože nás miluje a proto, abychom ho milovali i my. Právě proto je touha po Bohu, kterou člověk nosí v srdci, nepotlačitelná. „Hospodine, tvář tvou hledám.

4Svojiš tvář přede mnou neukryvej.“ (Ž 27,8–9) Tuto tvář, jak víme, nám Bůh zjevil v Ježíši Kristu.

2. Chcete i vy, drazí mladí, kontemplovat krásu této tváře? S touto otázkou se k vám obracím v tento Světový den mládeže roku 2004. Neodpovídejte ukvapeně. Především se ztište. Z hloubi svého srdce nechte vynořit vroucí touhu vidět Boha, touhu mnohdy potlačovanou hlukem světa a svody rozkoší. Nechte vynořit tuto touhu a prožijete nádhernou zkušenost setkání s Ježíšem. Křesťanství není pouze nějaké učení; je to setkání ve víře s Bohem, který se stal přítomný v našich dějinách vtělením Ježíše.

Všemi prostředky usilujte o to, abyste umožnili toto setkání tím, že budete hledět na Ježíše, který vás toužebně hledá. Hledejte ho *očima těla* v událostech života a ve tvářích druhých lidí; ale hledejte ho také *očima duše* v modlitbě a rozjímáním Božího slova, protože

„kontempace Pánovy tváře se musí inspirovat v první řadě tím, co o něm říká Písmo svaté.“

4. Vidět Ježíše a kontemplovat jeho tvář, to je touha, která se nedá potlačit, ale kterou člověk bohužel dokáže zdeformovat. K tomu dochází hříchem, jehož podstatou je odvrátit oči od Stvořitele a ulpět na stvoření.

Tito „Řekové“ hledající pravdu by se nemohli přiblížit ke Kristu, kdyby jejich touha, svobodně a dobrovolně povzbuzovaná, nebyla konkretizována jasným rozhodnutím: „Chceme vidět Ježíše.“ Být opravdu svobodní znamená mít sílu zvolit si Toho, pro něhož jsme stvořeni, a přijmout jeho vládu nad svým životem. Vnímáte to v hloubi svého srdce: všechna pozemská dobra, všechny pracovní úspěchy, samotná lidská láska, o které sníte, nebudou moci uspokojit vaše nejnítějnější a nejhlubší touhy. Pouze setkání s Ježíšem bude moci dát plný smysl vašemu životu: „Stvořil jsi nás pro sebe, [Pane], a nepokojné jest srdce naše, dokud nespočine v Tobě,“ napsal sv. Augustin.² Nedejte se odlákat od tohoto hledání. Vytrvejte v něm, protože v sázce je příliš mnoho: vaše plná realizace a vaše radost.

5. Drazí přátelé, naučíte-li se objevovat Ježíše v eucharistii, budete ho umět objevovat i ve svých bratřích a sestřích, zvláště v těch nejchudších. Eucharistie přijímaná s láskou a horlivě adorovaná se stává školou svobody a lásky, aby se uskutečnilo přikázání lásky. Ježíš k nám nádherně mluví o darování sebe sama a o lásce vedoucí až k obětování vlastního života. Je to snadné? Víte, že ne! Zapomínat na sebe není snadné; odvrací to od vlastnické a narcisistické lásky, aby se člověk otevřel radosti z lásky, která dává. Tato eucharistická škola svobody a lásky učí překonávat povrchní city, abychom pevně zakořenili v tom, co je pravdivé a dobré, osvobozuje od uzavření se do sebe, abychom byli schopni otevřít se druhým, učí přejít od lásky *citové* k lásce *opravdové*. Láska není jen cit; je to úkon vůle, který spočívá v tom, že člověk stále dává přednost dobru druhého před vlastním dobrem: „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život.“ (Jan 15,13)

A s touto vnitřní svobodou a vroucí láskou nás Ježíš vychovává, abychom se s ním setkávali v druhých, zejména v zohyzděné tváři chudých. Blahoslavená Tereza z Kalkaty ráda rozdávala svou „vizitku“, na níž bylo napsáno: „Plodem mlčení je modlitba, plodem modlitby je víra, plodem víry láska, plodem lásky služba, plodem služby pokoj.“ To je cesta k setkání s Ježíšem. Jděte vstříc všem lidským bolestem a utrpením s velkodušností a láskou, kterou Bůh vlévá do vašich srdcí skrze Ducha Svatého: „Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali.“ (Mt 25,40) Svět naléhavě potřebuje velké prorocké znamení bratrské lásky! Nestačí totiž o Ježíši „mluvit“; je zapotřebí „ukázat“ ho skrze výmluvné svědectví vlastního života.³

A nezapomínejte hledat Krista a poznávat jeho přítomnost v *církvi*. Ona je totiž prodloužením jeho spásonosné činnosti v čase a prostoru. V ní a skrze ni se Ježíš i dnes stává viditelným a umožňuje lidem setkat se s ním. Ve svých farnostech, hnutích a komunitách buďte jedni k druhým pohostinní, aby tak mezi vámi rostlo a sílilo společenství. To je viditelným znamením přítomnosti Krista v církvi navzdory temným stínům, které na ni vrhají lidské hříchy.

¹ JAN PAVEL II. Apoštolský list na závěr Jubilejního roku 2000 *Novo millennio ineunte*, 17. Praha: Sekretariát České biskupské konference, 2001.

² SV. AUGUSTIN. *Vyznání*, I,1. Praha: Kalich, 1997.

6. Nebuďte překvapeni, setkáte-li se na své cestě s křížem. Což neřekl Ježíš svým učedníkům, že zrno musí padnout do země a zemřít, aby mohlo přinést hojný užitek? (srov. Jan 12,23–26) Naznačoval tak, že jeho život, darovaný až k smrti, bude plodný. Jak víte, po Kristově zmrtvýchvstání smrt už nikdy nebude mít poslední slovo. Láska je silnější než smrt. Jestliže Ježíš přijal smrt na kříži a udělal z ní pramen života a znamení lásky, pak to nebylo ze slabosti ani kvůli nějaké zálibě v utrpení. Udělal to proto, aby nás spasil a už teď nám dal podíl na svém věčném životě.

³ Srov. *Novo millennio ineunte*, 16.

Právě tuto pravdu jsem chtěl připomenout mladým lidem celého světa, když jsem jim v roce 1984, na konci Svatého roku vykoupení, předal velký dřevěný kříž. Od té doby prošel během přípravy na vaše Světové dny různými zeměmi. Na sta tisíce mladých se modlilo před tímto křížem. U jeho paty složili svá břemena, která je tížila, a mnozí z nich našli také sílu změnit svůj život.

Letos u příležitosti dvacátého výročí této události bude kříž slavnostně přijatý v Berlíně, odkud bude putovat po celém Německu a příští rok dorazí do Kolína nad Rýnem. Chci vám dnes zopakovat slova, která jsem tehdy pronesl: „Drazí mladí, (...) svěřuji vám Kristův kříž! Neste ho do světa jako znamení lásky Pána Ježíše k lidstvu a zvěstujte všem, že není spásy a vykoupení než v Kristu, který zemřel a vstal z mrtvých.“

7. Vaši současníci od vás očekávají, že se stanete svědky toho, s nímž jste se setkali a který vám dal život. V každodenním životě se staňte neohroženými svědky lásky, která je silnější než smrt. Je na vás, abyste přijali tuto výzvu! Dejte své schopnosti a svůj mladistvý zápal do služby hlásání radostné zvěsti. Buďte nadšenými přáteli Ježíše, kteří ukazují Pána všem, kdo ho touží vidět, a především těm, kdo jsou mu nejvíce vzdáleni. Filip a Ondřej vedli ony „Řeky“ k Ježíši: Bůh používá lidská přátelství, aby vedl lidská srdce k prameni božské lásky. Pociťujte odpovědnost za hlásání evangelia svým přátelům a všem svým vrstevníkům.

Blahoslavená Panna Maria, která celý život neúnavně kontemplovala tvář svého Syna,⁴ kéž vás pod jeho vedením neustále chrání a kéž vám pomáhá v přípravě Světového dne v Kolíně nad Rýnem; vybízím vás, abyste k němu už nyní hleděli s odpovědným a skutečným nadšením. Nazaretská Panna jako pozorná a trpělivá Matka ve vás bude utvářet kontemplativní srdce a naučí vás upírat pohled na Ježíše, abyste byli v tomto světě, který pomíjí, proroky světa, který neumírá.

Udělují vám zvláštní požehnání, aby vás doprovázelo na vaší cestě.

⁴ Srov. JAN PAVEL II. Apoštolský list o modlitbě svatého růžence *Rosarium Virginis Mariae*, 10. Praha: Sekretariát České biskupské konference, 2002.

Ve Vatikánu 22. února 2004

